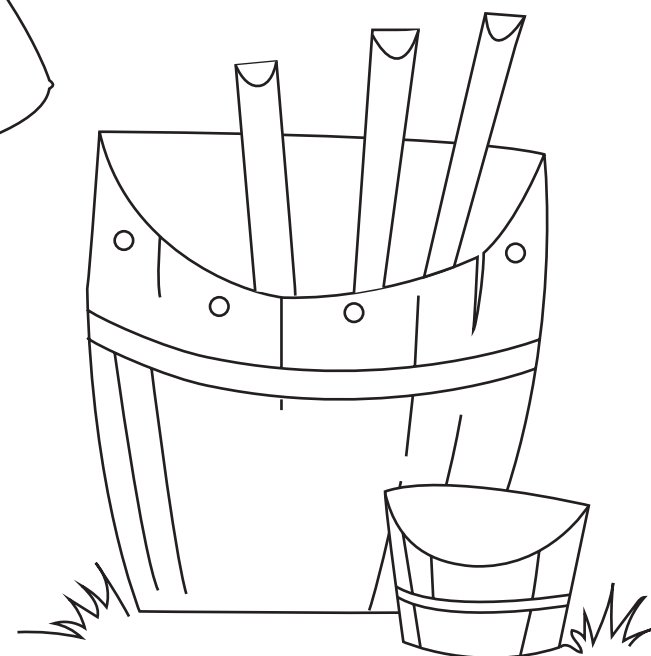

Kuźnia

Kowal z twardego, zimnego metalu potrafił przy użyciu ognia stworzyć broń albo inne użyteczne przedmioty. Dlatego nazywany był często czarownikiem, a miejsce jego pracy – kuźnia – uznawana była za siedlisko diabelskich mocy. Jednak zarówno kowal, jak i hutnik produkujący surowiec na broń, darzeni byli ogromnym szacunkiem.

Kuźnia

Ówcześni wojowie posługiwali się przede wszystkim włóczniami, oszczepami i toporami. Miecze, często bogato zdobione, były dużo droższe i tylko nielicznych było na nie stać. Miecz był zatem oznaką zamożności i przynależności do stanu rycerskiego. Zazwyczaj przekazywany był z ojca na syna.

Kowale nie tylko wyrabiali broń, ale specjalizowali się również w innych wyrobach: jedni zajmowali się wykonywaniem narzędzi (pił, świdrów, sierpów) dla innych rzemieślników; kolejni wykonywali okucia, klucze i zawiasy, a jeszcze inni wykuwali podkowy i podkuwali konie.

